

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Opera Varia

Noris, Enrico

Lugduni, 1707

Index Rerum Memorabilium, Quæ in his operibus continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72494)

INDEX

RERUM MEMORABILIUM,

Quæ in his operibus continentur.

A

Acemeta Monachi, alii à Monachis Scythis. Pag. 111. col. 2. Dicti etiam Studita, & undè. ibidem. In Synodo C. P. obstitunt Anastasio Imperatori, aliisque Calchedonenſe Concilium improbantibus. ibid. Nullum ſibi in Abbatem ſinunt conſtitui, qui idem Concilium non reciperet. ibid. Alter eorum anathema contra Acacium ſcriptum ejuſdem Pallio affixit. ibid. Eorundem Monasteria Romana ſedis contra Eutychnianos præſidium. ibid. A Legatis Pontificiis conſuluntur. ibid. Negabant, Chriſtum dici poſſe Unum de Trinitate, ac B. Virginem verè, & propriè dici poſſe Deiparam. ibid. Ipſorum Legati ad Joannem II. damnantur. 114. 2. Idem ab eodem Pontifice Neſtoriana hæreſeos damnati. 132. 2. Ipſi ſoli non recipiunt them de Uno ex Trinitate jam definitam. 135. 1.

Adam in ſtatu Innocentiæ motus primò primos habere non poterat. 62. 1. Pio eodem ſtatu non indigebat oratione maioris auxilii impetratoriæ ad perſeuerandum. 65. 1. & 196. 1. Neque ſpeciali Dono actualis perſeuerantiæ. 203. 1.

Advocati diſtictiam ſcholæſtici. 113. 1.

Æquivocæ propoſitiones modò approbatæ, modo reprobatæ ab Eccleſia. 138. 1. Sic pariter verba æquivoca. ibid. Plura afferuntur exempla. ibid. Æquivoca priùs diſtinguenda, quam definienda. 141. 2.

Æquivocarum propoſitionum Maximus Architectus Pelagius. 139. 1.

Africanæ Diœceſeos limites exactius ſtatui. 162. 2. Ejuſdem Eccleſiæ Tabulæ à Carolo à S. Paulo, & Holſtenio editæ ſupplementur. 17. 1.

Afri duas ejuſdem nominis urbes quomodo diſtinguerent. 7. 2. Eorundem cum Romana ſede de Apellationibus controverſia undè cœperit. 4. 2.

Afri Provinciæ Byzacenæ Epilcopi in Sardinia exules conſuluntur ſuper propoſitione: De Uno ex Trinitate Carne paſſo. 124. 2. Eorum ad Monachos Scythas reſponſio. ibid. Quo anno fuerint ab exilio reſtutæ. 151. 1.

Agapetus Papa Joannis II. Succellor qua de cauſa Conſtantinopolim perrexit. 133. 2. Anthimum Eutychnianum ſuo conſpectu prohibitum in vaſa ſede deiicit, Mennâ ſubrogato. ibid. Accipit literas à Juſtiniano Imperatore ſuper propoſitione: De Uno ex Trinitate &c. quarum mendola ſignatio corrigitur. ibid. Item accipit ab eodem Imperatore Libellum Fidei. 134. 1. Reſpondet Juſtiniano, & præſatur quædam notanda. ibid. Confirmat damnationem Acemetarum ab Joanne prædeceſſore factam. ibid. Mendum epiſtolæ ab eodem C. P. data corrigitur. ibid. Moritur C. P. ibid.

Aguirre Cardinalis laudatus. 162. 1.

Albini Voluſiani ex Etruria oriundi. 33. 1. Albine familia delineatur. 32. & 33. 2.

S. Ambroſius primus in vexit ſacros hymnos in Eccleſiam Latinam. 216. 1. Ipſius conſtantia in cuſtodendis Baſilicis ab Arrianorum invaſione. ibid. Populi in eundem amor. ibid. A Valentiniano mittitur Treviros Legatus ad Maximum Tyrannum. 217. 1. Iterum eadem Legatione fungitur. ibid. Paſcha an. 387. celebravit juxta Cyclos Ægyptiorum,

229. 1. Juſtinæ Valentiniani Matris in eundem fuor 216. 1. Quo anno Corpora SS. Gervafii, & Protafii repererit. ibid.

Anaſtaſius Imperator Eutychnianus. 108. 1. Propoſitionem de Uno ex Trinitate Carne paſſo cum cæteris Eutychnianis dolo malo corrumpit. ibid. Ob tale facinus populus Imperium eidem abrogare contendit. ibid. Quo año, & qua morte obierit. 109. 1. & 117. 1. Anima rationalis aliâ ratione patitur triſtitiã, odium, & cæteras intrinſecas paſſiones; & aliâ ratione patitur vulnera, flagella &c. 116. & 120. 1.

Antonius Magliabecchi Medicæ Bibliotheca Cuſtos laudatur. 22. 1. 176. 1.

Apellationum Controverſia inter Afros, & Romanam ſedem undè cœperit. 4. 2.

Apollinari error qui fuerit. 145. 2. & 139. 2. improbat. 120. 1.

Aquilejenſis Diœceſis Pelagiano errore fuit infecta. 21. 2. Ejuſdem Epilcopus alter Auguſtinus quo tempore Auguſtinus Hipponenſibus præerat. ibid.

Arelatenſe primum Concilium quo anno, & quo Pontifice indictum. 6. 2.

Arrius docuit in Trinitate reperiri aliud, atque aliud. 121. 1.

Auctor librorum de Perſecutione Vandalica quinam ſit. 7. 1.

S. Auguſtinus quo die natus. 210. 1. & 231. 1. quo anno? 230. 2. & 231. quo anno baptizatus. 215. 2. 217. 2. 221. 2. 228. 1. & ſeq. Ejuſdem iter poſt baptiſmum Mediolano Romam. 230. 1. Mediolani Eremiticæ Vitæ proludit. 232. 2. Non erat Clericus, ſed Monachus in Monasterio Tagaſtenſi quando venit Hipponem. 220. 2. A populo per vim apprehenſus in Preſbyterum conſecratur. 219. 2. quo anno id contigerit. 221. 1. Adhuc Preſbyter diſſerit de ſymbolo coram Epilcopis. 219. 1. Quot annis Preſbyter fuerit. 221. 1. Ipſius Vitæ uſque ad Baptiſmum Chronologia ex eodem deducta. 222. 1. Quo anno, & à quo fuerit in Epilcopum ordinatus. 12. 2. 219. 1. Uſque ad Epilcopatus initia adhaſit Semipelagianis. 164. & 165. 1. Eius hac in re ignorantia fuit vincibilis licet inculpata. ibid. & 188. 2. Qua occasione ſcripſerit libros de Prædeſtinatione SS. & de Dono Perſeuerantiæ. 184. 2. Ejuſdem epiſtola 163. quo anno ſcripta. 1. 2. Qua de re tum Ipſe, tum alii ex Auguſtiniana Gente Epilcopi non interſuerint Synodo Africanæ in cauſa de Apellationibus habitæ. 15. 2. Ejuſdem de Prædeſtinatione doctrina impugnatur à pluribus in Gallia viris. 159. 1. Defenditur à Proſpero. ibid. Naſcentem Neſtorii hæreſim præfocatur. 121. 2. & 130. 2. Ejus de auxilio quo, & ſine quo non doctrinam quot Galli Jeſuitæ impugnant, tot Jeſuitæ Hiſpani defendunt. 64. 1. Quot annis Epilcopatum geſerit. 218. 2. Quot annos vixerit. ibid. Peculiari Sacra vocatur à Theodoſio juniore ad Ephelinum Generale Concilium. 223. 2. & 224. 1. Mortuus eſt antequam illam acciperet. ibid. Quo anno Mortuus. 215. 1. 226. 2. 231. 1. Ejuſdem mors quo tempore innotuerit Theodoſio. 225. 1. Laudatur à Jo. II. 132. 2.

Auxilium quo, & ſine quo non quid ſint. 198. 2. Auxilium ſine quo non naturæ integræ proprium, datur etiam in ſtatu naturæ reparatæ. ibid. 1. & 2. in hoc ſtatu eſt parva gratia. 201. 1. Proximè ſufficiens quid ſit. 193. 2. 195. 1. remotè ſufficiens quid ſit. ibid. 89. 1. 205. 2. Vide: Gratia.

B

BAii (Michaelis) propositiones quo sensu damnentur. 40. 1. & 43. 1.
 Baronii, & Garnerii Sententia rejicitur circa annum, quo scripta fuit epistola 163. Augustini. 1. 2. Eiusdem, & aliorum error in epistola Justiniani ad Agapetum corrigitur. 142. 2. Ipsi de Monachis Scythis iudicium improbat. ibid. & seq. Eius error in epistola Dioscori ad Hormisdam notatus. 118. 2. Idem emendatus circa annum, quo obiit sacer Piniani. 29. 2.
 Benedictini Monachi Cœnobij S. Germani à Pratis in Galliâ laudantur. 143. 2. 158. 1. 209. 1.
 Blondelli Calvinista argumentum Vincentii Lirinensis Sanctitatem impetens, solvitur. 178. 1.
 Brunonis Neusser opinio de statu Controversiæ inter Monachos scythas, & Victorem Diaconum exploditur. 112. 1. & seq. Alii ejusdem de eadem re errores notantur. 140. 1. & seq.

C

CApreoli de Augustini mortē ad Theodosium scribentis Epistola legitima. 224. 2. & seq.
 Cathecumeni dabant nomen Episcopo die 40. antè baptismum. 210. 2.
 Christus, licet duas habeat naturas, non est duo Filii, sed unus, idemque Filius Dei, & Filius hominis. 114. 1. Ipsi compositio Nestorii aquè ac Eutychetis errores eliminat. ibid. Eadem asseritur ab argumento à Nestorianis efformato. 115. 1. Definitur à Synodo V. ibid. & 135. 2. Quâ ratione dicitur passus. 120. 1. In Christo non est alius, atque alius, bene tamen aliud, atque aliud. 121. 1.
 Christus est Unus de Trinitate. 110. 1. & seq. Hæc propositio non potest esse vera in primo modo dicendi per se ratione Unionis affectivæ, qualem posuit Nestorius; sed necesse est, ut Christus sit physicè, & realiter Unus de Trinitate. 112. 2. V. Scythæ Monachi.
 Christianus Lupus Augustinianus magnus antiquitatis Ecclesiasticæ reparator laudatus. 13. 2. 143. 2. 158. 1. 177. 2. 185. 1.
 Clerici uni Ecclesiæ additi non poterant alteri Ecclesiæ incardinari. 220. 2. Ubi minoribus ordinibus initiabantur, desinebant vocari Laici. ibid.
 S. Cœlestinus Papa non est auctor Capitulorum ipsius Epistolæ assutorum, quibus Semipelagianorum doctrina damnatur. 52. 1. 167. 2. Eiusdem Augustino honorifica Epistola à Semipelagianis detorqueatur. 53. 2. Non indicit Ephesinum Generale Concilium. 90. 1. Quo anno mortuus. 182. 2.
 Commonitorium Vincentii V. Vincentius Lirinensis. Communicatio Idiomatum in Christo, Theologis postea communis, clarè traditur ab Augustino. 130. 2.
 Competentes qui sint, quotque antè baptismum diebus Symbolum ab Episcopo docerentur. 216. 2.
 Concilia Generalia qualem additionem patiantur in suis dogmatibus. 110. 1. 117. 1. Undè habeant suam infallibilitatem. 130. 1.
 Concupiscentia est habitus vitiosus, & qualitas positiva secundum essentiam mala. 66. 1. & 67. 1. Non est naturæ proprietas, sed vitium. ibid. Est tradux peccati originalis, ejusque materiale. 70. 1.
 Conscientia erronea quare peccatum importet. 163. & 164. 1. Habens conscientiam erroneam non est in potestate proximâ ad vitandum peccatum. 193. 2.
 Controversiæ inter Monachos Scythas, & Victorem Diaconum Status qualis. 112. 1. 117. 2. 130. 1. 142. 2. 147. 2. quot annis vigerit. 113. 2. Nil super ea definitum ab Joanne Patriarcha C. P. 118. 1. Nec à Legatis ad Justinum Imperatorem missis. 116. 1. Qui nunquam examinerunt quæstionem controversam. 118. 1. Fuit pura pura Logomachia. 122. 1. 141. 1. Per similes contentioni de hypostasis voce. 122. 1. Justiniani Imperatoris ad sedandos motus hac de re excitatos sollicitudo. 131. & seq. A Joanne II. jam tandem dirimitur. 133. 2.

Controversia de Apellationibus inter Afros, & Romanam sedem, undè cœperit. 4. 2.
 Cyclus Paschalis Latinorum in quo differret à Cyclo Egyptiorum. 228. 2.
 S. Cyprianus suam de rebaptizandis hæreticis doctrinam à quo primum hauserit. 165. 2. Ipsi hac in re ignorantia erat vincibilis, non tamen culpabilis. ibid. Ordinariam solum diligentiam adhibuit, ut eam evitaret. 166. 1. Extraordinariam adhibere non tenebatur antè exortam cum Stephano Papa contentionem. ibid.
 S. Cyrillus Alexandrinus Apollinari hæresis recusat. 138. 1. Ipsi propositio: *Una Natura Dei Verbi incarnata* duas in Christo Naturas exprimit. ibid. In sensu Cyrilli est catholica, in sensu verò Eutychianorum est hæretica. ibid.

D

DEus potest dici passus non exprimendo, sed subintelligendo *Carne*. 131. 1.
 Diocletianus quo anno cœperit Imperium. 229. 1.
 Dionysius Exiguus Monachus Scythæ laudatur. 119. 1.
 Dionysius Petavius è societ. Jesu laudatur. 183. 1.
 Dioscorus alter ex Legatis C. P. in causa Monachorum scribit Hormisdæ, se ab eisdem accusatum purgans. 119. 1. Eiusdem epistolæ subsignatio mendosa notatur. 118. 2. Invadit per schisma Sedem Romanam. 148. 1. Moritur. ibid. Excommunicatur à Bonifacio II. ibid. Absolvitur ab Agapeto, & quare. ibid.
 Donatistarum hæresis qua regione ortum habuerit. 20. 2. Quot, & quæ Ecclesiæ Donatistas Episcopos haberent. ibid. Idem in Collatione ab Orthodoxis vieti ab Honorio Imperatore expelluntur. ibid.

E

ECclesia aliquando damnavit propositiones in sensu ab auctore intento, absque eo, quod falleretur. 139. 1.
 Ephesina Synodus indicitur, incio Cœlestino, à Theodosio Imperatore. 90. 1.
 S. Epiphanius quo anno fuerit ordinatus Patriarcha C. P. 124. 1. Quo anno mortuus, quive illi successus. 133. 2.
 Epistola S. Felicis Papæ ad Petrum Fullonem est legitima. 107. 2.
 Epistolæ Imperatorum quo nomine per antonomasiam appellata. 53. 2. & 223. 2.
 Epistola S. Leonis ad Flavianum speciali approbatione insignitur. 106. 2.
 Epistolæ Primatum Episcopos ad Synodos evocantes quomodo nuncupata. 223. 2.
 Epistola, quæ circumfertur, Theodosii ad Augustinum vocatur in dubium. 91. 1.
 Eustochium non nomen, sed cognomen Filii Toxotii, & Paulæ. 26. 2.
 Eutychetis error qui fuerit. 114. 2. Confutatur ex Thesi à Monachis Scythis statuta. ibid. Non docuit confusionem Naturarum in Christo, 120. 2. & 138. 2.
 Eutychiani quale haberent suæ hæresis fundamentum. 138. Docent Christum Divinitate passum. 151. 1. Confutantur ex thesi Scytharum. 154. 1. Docent confusionem naturarum in Christo. 138. 2.
 Excommunicatio non potest ferri in demortuum. 148. 2. Fertur in hæreticos publicè judicatos. 150. 1.

F

FAustus Rejorum Episcopus Semipelagianorum Coriphæus. 109. 2.
 Ferrandus Carthaginensis sequitur Præsules in Sardinia exules. 129. 2. Ibi fit monachus in Monasterio Augustinianæ disciplinæ à Fulgentio extracto. ibid. Consulitur ab Anatolio R. E. Diacono super Controversiâ de Uno ex Trinitate. ibid. Doctrinæ famæ celebris à Carthaginensi Episcopo Diaconus ordinatur. 130. 1. Studet apprimè Augustino. ibid. Docet Concilia Generalia habere suam infallibilitatem.

tem à Romanâ Sede. *ibid.* Quo anno rescripterit ad Anatolium. 131. 2.

S. Fulgentius Ruspensis Episcopus os, & lingua Byzacenorum Praefulum in Sardinia relegatorum. 134. 2. quâ occasione scripserit volumen de Incarnatione, & Gratia *ibid.* Confatur à Ferrando Diacono de pluribus de Trinitate quaestionibus. 127. & 129. 2. Scytharum Monachorum patrocinium suscipit, & quare. 152. 2.

G

GAlli Episcopi plures Augustini de Gratia & Praedestinatione doctrinam impugnant. 159. 1. & 160. 1. Fuerunt Viri sanctitate & doctrinâ praestantes. *ibid.* Eorum ignorantia de initio Fidei erat vincibilis, non tamen culpabilis. 163. 2.

Grati Episcopi solebant consecrari etiam aliis extrâ Dominicam diebus. 124. 1. 132. 2.

Gratia nomine quid intelligendum. 140. 1.

Gratia inefficax, quam aliqui sufficientem appellant, datur etiam in statu naturæ reparata ab efficaci distincta. 82. 1. Quid illa sit. 85. 1. 89. 1. 193. 1. 195. 1. 205. 2. Non datur infidelibus ad hoc ut possint orare. 84. 2. Non est necessaria ad hoc ut transgressio legis imputetur ad culpam. 83. 1.

Gratia proximè sufficiens quid sit. 193. 2. 195. 1. Non semper adest dum instat præceptum. 195. 1. Orationibus impetranda. *ibid.* Aliquando datur independentè ab oratione. 45. 1. Eiusdem proxima ad orandum sufficientia describitur. 199. & seq. Est necessaria ad hoc ut habitus Fidei, spei, & Charitatis exeant in suos actus. 84. 2. Hujus privatio in homine undè oriatur. 194. 2. 196. 1.

Gratia divina necessaria est ad superandam ignorantiam intellectuâ, & voluntatis difficultatem. 187. 1.

Gratia illuminationis dat cognitionem præcepti; gratia inspirationis dat desiderium illius adimplendi. 199. 1. Hujus gratiæ ambigua intelligentia Pelagio familiaris ad illudendum Ecclesiâ. 140. 1. Augustini discipulorum de eadem gratiâ doctrina. 51. 1.

H

Habitus Fidei, spei, & Charitatis debent excitari divina gratiâ ad hoc ut in suos actus exeant. 84. 2.

Henoticum, seu Unitivum Zenonis Imperatoris decretum quo anno editum. 107. 2. A Gracis tandem receptum, à Latinis usque reprobatum. 107. 2.

Henricus Noris laice Pontificiæ potestatis infirmulatus. 137. 1. 144. 1. Defenditur. 145. 1. Eiusdem de Historiâ Pelagianâ liber ter apud supremæ Inquisitionis tribunal in examen vocatus, ter à censura immunitus. 177. 1. Primus Ecclesiasticæ Eruditionis Professor in Pisanâ Academiâ. 22. 2. Romanæ Inquisitionis Qualificatoribus adnumeratur. 103. 1. Inter eundem Consultores adlegitur. 157. 1. Vaticanæ Bibliothecæ Custos datur. 103. 2. 177. 1. A Macedo laudatur. 89. 1. Item à Quesnello. 110. 2.

S. Hilarius Arelatenis Cassiani de gratiâ doctrinæ, adeoque Semipelagianis adhaesisse dicitur à probatissimis autoribus. 34. 1. 160. 2. 184. 1.

Hormisdas Pontifex Romanus ad Justinum Imperatorem Legatos mittit ad dissidia Latinam inter, & Græcam Ecclesiam componenda. 102. 2. Accipit literas à Justiniano Justinî Nepote aduersus Monachos Scytharum. 117. 2. Ab iisdem Monachis Romæ conuenitur super thesi: *De Uno ex Trinitate &c.* 112. 2. Quam non approbat, & quare. 141. 1. Nec unquam illam in examen vocavit. 137. 2. Non damnauit eorundem Monachos, licet illos pertrinxerit. 125. 1. 149. 1. 127. 1. 129. 2. Ipsius ad Possessorem Epistola à Byzacenis Patribus eidem adjudicata, quo anno scripta. 116. 1. Non fuit Cathedrale responsum. 137. 2. 149. 1. Quo anno mortuus. 151. 1.

Hymni sacri quando primùm, & à quo in Ecclesiâ Latini cantari cœperint. 216. 1.

Hypostasis nomen causa dissidii Latinos inter, & Græcos. 122. 2. fuit pura Logomachia, *ibid.*

I

Ignorantia peena peccati originalis. 187. 1. Alia vincibilis, alia inuincibilis. 163. 1. Vincibilis alia est culpabilis, alia inculpata. *ibid.* & 187. 2. Occiores Apostolorum laborabant ignorantia vincibili, & culpabili. 164. 2. 166. 2. Ignorantia Cypriani hereticos rebaptizantis erat etiam vincibilis, sed inculpata. 164. 1. Ignorantia inuincibilis quæ. 188. 2. Ipsius certi limites non possunt facillè deprehendi. 187. 1. Non est semper inuincibilis, licet humanis viribus vinci non possit. *ibid.* 2. Ad eam evitandam duplex diligentia. 165. 1. Ad hoc ut dicatur inuincibilis non sufficit apparentia relata ad intellectum. 166. 2. Non habet locum in Episcopis in ordine ad Canones ab Ecclesiâ statutos. *ibid.*

Indifferentia libertatis non requiritur ad merendum, vel demerendum. 47. 1.

Infidelitas negativa in iis, quibus non est predicatum Evangelium, non est peccatum. 186. 2.

Infideles desistuntur gratiâ, quâ possint orare. 197. 2. Non tamen patiuntur antecedentem peccandi necessitatem. 206. 1. & seq.

Infirmetas virium ad implenda mandata cognoscitur ex sola Lege sine aliqua gratiâ. 199. 2. Propria infirmitatis cognitio est necessaria cuique ad hoc ut proximè possit orare. *ibid.* & seq.

Joannes II. excipit Epistolam cum insigni Legatione, ab Imperatore Justiniano. 131. 2. Tres illi de Trinitate quaestiones ab iisdem Legatis proponuntur solvenda. *ibid.* Eisdem diutius controversas jam tandem definit. *ibid.* in Synodo Romæ coactâ ratas habet. 133. 2. Laudat Augustinum, ipsiusque sententiis definitionem confirmat. *ibid.* Damnat Acemetarum Legatos. 114. 1. Ipsos etiam Monachos Acemetas Nestoriana hereseos damnat. 132. 2. Moritur. *ibid.*

S. Jo. Chrysostomus à Semipelagianismi notâ vindicatus. 179. 2. & 180. 1.

Jo. Mabillon Benedictinus Congregationis S. Mauri in Galliâ laudatus. 209. 1.

Iustis volentibus, & conantibus quomodo præcepta Dei sint possibilia. 85. 2.

Iustina Valentiniani Junioris Mater Arrianus faveat. 216. 1. Ipsius in Ambrosium *ibid.* Unâ cum Filio pergit Thessalonicam ad Theodosium. 217. 1. quo anno obierit. *ibid.*

Iustini Imperatoris genus, eiusque in Catholicam religionem pietas. 109. 1. Annus iucepti Imperii. *ibid.* Petit ab Hormisdâ Pontifice Legatos ad Ecclesiæ res componendas. *ibid.* quos solemnè pompâ excipit. *ibid.*

Iustinianus Iustini Nepos, ac successor initio Monachis Scythis contradicit. 111. 2. Scribit Hormisdæ contra eosdem. 117. 2. Deindè operâ Vitaliani Magistri militum iisdem faveat. 111. 2. Integro biennio interpellat Pontificem per literas, ut thesi de *Uno ex Trinitate &c.* definiatur. 126. 2. Quando imperium solus administraverit. 131. 2. Insignem Legationem Joanni II. destinat in causâ Monachorum. *ibid.* Tres quaestiones eidem Pontifici solvendas proponit; quæque illæ sint. 132. 2. Ipsius ad eundem Joannem Epistola est legitima. 133. 1. Deuictis Vandalis Africam recipit, & Siciliam invadit. 133. 1. Refert in Codice thesi Monachorum à Joanne jam definitam. *ibid.* laudatur. 136. 1.

L

Legati Acemetarum ad Joannem II. qui fuerint. 114. 1. 132. 1. ab eodem Pontifice damnantur. 114. 1. Legati C. P. ad Justinum Imperatorem qui ab Hormisdâ missi fuerint. 109. 2. qua de re. *ibid.* quando pervenerint, quavè pompâ excepti. *ibid.* Thesi de *Uno ex Trinitate* coram ipso agitari cepta. *ibid.* Quam tamen improbant non ut hereticam, sed ut novam. 110. 1. & 112. 2. Nunquam eandem in examen adducunt. 118. 1. Romam revertuntur. 126. 2. Legati à Justino Imperatore, & ab Epiphano Patriarcha C. P. Romam ad Hormisdam missi. 126. 2. Qui fuerint, quavè de causa. *ibid.*

Lex

Lex sola sine aliqua gratia admonet de propria infirmitate ad servanda mandata. 119. 2. Eadem obligat, ipsiusque transgressio imputatur ad culpam etiam si nulla in transgrediente sit gratia. 83. 1.
 Libertas in individuo stat cum necessitate in specie. 45. 1. Eiusdem indifferentia non requiritur ad merendum, vel demerendum. 42. 1.

M

MAssilienses. V. Semipelagiani.
 Maxentius Monachorum Scytharum Patronus. 112. 2. Fortè non fuit Monachus Scytharum. 151. 2. Confutat Hormisdæ epistolam ad Possessorem datam, injecto colore, quod fuerit alicuius hæretici patris. 125. 2. 150. 1. Eundem Hormisdam Nestorianis, ac Pelagianis petulantè accenset. 126. 1. Non fuit Eutyechianus, sed ad summum schismaticus dum Pontificis epistolam diceris excepit. 152. 1. Fatetur, Romanum Pontificem nunquam in rebus Fidei à sententiâ universalis Ecclesiæ deviare. ibid. Defendit Augustinianam de Gratiâ doctrinam adversus Faustum Rejensem. 126. 1. & 153. 1.
 Maximus Tyrannus Gratianum Valentiniani Junioris fratrem occidit. 216. 1. Ambrosium bis ab eodem Valentiniano sibi Legatum missum, ac deî de Dominum excipit. 217. 1. In Italiam irrupit, ipsumque Valentinianum ab imperio deturbat. ibid. Arrianus infensus. ibid. Quo anno ipse persecutio contigerit. ibid. A Theodosio Imperatore necatur. 217. 2. Quo anno mortuus. 230. 2.
 Menna constituitur Patriarcha C. P. ab Agapeto, pulso Anthimo Eutyechiano. 133. 2. Mortuo Agapeto celebrat Synodum, in qua damnat Acephalos. 134. 2.
 Monachi, si nulli essent ordini initiati, Laici dicebantur. 220. 1. & 2.
 Monachi Acemetæ: V. Acemetæ.
 Monachi Benedictini: V. Benedictini.
 Monachi Scytharum: V. Scytharum.
 S. Monica S. P. Augustini Mater quo anno, & quâ die obierit. 230. 1. Variâ referuntur, & refelluntur de eadem auctorum sententiâ. ibid.

N

Natalis Alexander Ordinis F. Præd. laudatus. 177. 1. Neophiti totâ Paschali hebdomade sacris intereille debebant. 213. 1.
 Nestorius quem habuerit Magistrum. 106. 1. Eiusdem impia doctrina. 112. & 114. 2. Confutatur ex thesi Scytharum. ibid. 118. 1. 120. 2. 121. 1. 123. 2. 131. 2. Virulenta ipsius dogmata quis primus damnavit. 114. 2. Etiam à Synodo V. damnantur. 135. 2. Docus ab eodem adhibitus ad confutandam unam in Christo Personam. 122. 2.
 Noris: V. Henricus Noris.

O

Opinio probabilis quæ sit. 186. 1. ipsius probabilitas duplex. ibid.
 Opus omne, quod fit sine lumine Fidei, & impulsu gratiæ peccatum est. 40. 1.
 Opus omne, quod non est ex Fide, peccatum est, quomodo sit intelligendum, elucidatur ex Patribus. 41. 2.
 Oratio fervens fit per gratiam ab intrinsecò efficacem, seu Auxilium quo. 200. 2. Eadem ad hoc ut reapse gratiam impetret adimplendo præcepto necessariam, tria requirit. 199. 1. & 201. 1.
 Ordinari in Presbyteros, instante necessitate, solebant etiam inviti. 220. 1. Plura hac de re adducuntur exempla. ibid. Has ordinationes Ecclesia prohibuit. ibid.

P

Palatinum officium quale. 117. 2. 126. 2.
 Particula De quid significet in propositione: *Unus de Trinitate* &c. 120. 2.
 Pascha antè S. Leonis Magni Pontificatum non exce-

dit diem 23. Aprilis. 228. 1. Anno 187. in Ecclesiâ Mediolanensi fuit celebratum more Ægyptiorum. 220. 1. Paschalis Latinorum Cyclus in quo differret à Cyclo Ægyptiorum. 228. 2.
 Peccati definitio ab Augustino tradita si de duabus Antic. 11. non competit omnibus peccatis. 42. 1. 80. 1. Non datur peccatum ubi non datur Legis transgressio. 169. 2. & seq.
 Peccatum est omne opus, quod fit sine lumine Fidei, & impulsu gratiæ. 40. 1. *Omne, quod non est ex Fide, peccatum est*, quomodo sit intelligendum elucidatur ex Patribus. 41. 2.
 Peccatum originale est causa reprobationis, & quomodo. 205. 1. Ipsius tradux, & materiale est concupiscentia. 76. 1.
 Pelagius equivocarum propositionum architectus. 139. 2. Hac arte illi sit Synodo Palestina, & ipsi penè Augustino. ibid. & 140. Id præstitit ambigua gratiæ intelligentiâ. ibid. Quid nomine gratiæ intelligeret. ibid. Eius doctrina pluribus in Galliâ Episcopis familiaris. 160. 1. Aquilejensem quoque Diocesim intecit. 21. 1.
 Pelagianis tenebant, nulla opera esse æternæ Vitæ meritória sine gratiâ justificante. 39. 1. & 40. 1. Excludebant pueros non baptizatos à Regno Cœlesti, eo quia gratiam adoptionis non haberent. ibid.
 Perseverantia alia temporaria, alia finalis. 203. 1. Homo in statu naturæ reparatæ non est proxime potens ad perseverandum. ibid. 2.
 Personæ nomen in divinis quando, & qua occasione à Patribus usurpari ceptum. 122. 1.
 S. Petrus tentatione pullatus de suis viribus præsumpsit. 202. 1. Idcirco non erat proxime potens ad orandum. ibid.
 Petrus Fullo Eutyechianus Antiochenæ sedis in vasfor. 167. 1. Docet, Divinitatem in seipsa passam. ibid. & 123. 1. Ex Episcopali cathedrâ deicitur, eamque iterum Henotici subscriptione recuperat. 107. 2.
 Pontifex Romanus quid iuris habeat quâ Episcopus, quâ Metropolitâ, quâ Primas, quâ Patriarcha, quâ Papa. 93. 1. Quando loquatur ex Cathedrâ. 137. 2. Eiusdem auctoritas in controversiis de Fide definitis. 117. 2. 130. 1. & in libris proscribendis. 174. 2.
 S. Possidius Calamentis Episcopus Augustiniane disciplinæ Monachus quare non interfuerit Synodo Africana in causâ de Apellationibus habitâ. 15. 2. qua de causâ & quo anno in Italiam navigaverit. 30. 1.
 Potentia remota, & proxima ad implenda mandata, quæ sint. 193. 1. Remota sufficit ad hoc, ut transgressio Legis fiat reus peccati. ibid. proxima ad orandum non inest iis, qui obicem ponunt propriam infirmitatem non cognoscendo, vel ex conscientia erroneâ operando. 193. 2. 201. 2. Eadem proxima ad perseverandum finaliter non inest hominibus post Adâ peccatum. ibid. ea privantur propter originale peccatum. 204. 2. & seq.
 Præcepta Dei quomodo sint possibilis iustis volentibus, & contentibus. 85. 2. quo sensu damnetur prima ex quinque famosis propositionibus. ibid. Non dicuntur impossibilia quamvis humanis viribus adimpleri non possint. 187. 2.
 Prædestinatiarii hæretici nulli fuerè. 180. 1.
 Presbyteri, instante necessitate, ordinabantur etiam inviti. 220. 1. plura hac de re afferuntur exempla. ibid. id tamen Ecclesia prohibuit. ibid.
 Probabilitas duplex. 186. 1.
 S. Proclus Patriarcha C. P. primus auctor propositionis: *Unus è Trinitate est incarnatus, & passus*. 105. 1. 2. qua occasione illam excogitavit. ibid. 112. 2.
 Propositio: *Unus è Trinitate est incarnatus, & passus* à quo primum fuerit pronuntiata, quæ occasione. 105. 1. 112. 2. Eiusdem sensus Catholicus quoad utraqûe partem. 106. 1. Fuit in causâ, ut Eutyechianus audiret, qui eandem contrâ Nestorianos esponebat, & Nestorianus haberetur, qui contrâ Eutyechianos illam propugnabat. 108. 1. Anastasius Imperator eam dolo malo corrumpit. ibid. Fit causa dissidii inter Monachos Scythas, & Victorem Diaconum. 110. 1. Per decem annos fuit adaphora. 129. 1. quot annis Catholicos exercevit. 113. 2. A Petro Fullone Eutyechiano sensu exposta à Felice

à Felice III. rejicitur. 107. 2. Singula ipsius verba examinantur, & sensus Catholicus ab hæretico discriminatur. 120. 1. & seq. Nestorianos opprimit. 121. 1. Ab Joanne II. definitur, æquæ Augustini sententiis confirmatur. 132. 1. Inferitur à Justiniano Imperatore hymno ab eo composito. 133. 1. Eiusdem definitio confirmatur à Vigilio. 135. item à Synodo V. ibid. à Lateranensi sub Martino Papa, & Mart. 136. 2. transfertur in Codicem ab eodem Justiniano. 133. 1.

S

Sabas qua arte duos Monachos deprehenderit Nestorianos. 112. 2.
Sacerdotii, ac Sacerdotis nomine aliquando Episcopus, & Episcopatus designabantur. 182. 2.
Scythæ Monachi decertant cū Victore Diacono super Thesi: *De Uno ex Trinitate* &c. 110. 1. Justiniano Imperatori primū infensi, postea operā Vitaliani Magistri militum cum eodem conciliantur. 111. 2. Eorundem thesis non improbat à Legatis quia hæretica, sed quia nova. 112. 1. Romam clam pergunt causam Pontifici delaturi. ibid. Arriana hæresis ab adversariis insimulantur. 123. 1. Eutychieis deputantur à Baronio, & Bellarmino. 142. 2. Defenduntur à Vasquez, Petavio &c. 111. 1. 114. 2. 117. 1. 121. 1. 143. 1. 151. 1. 154. 1. Eorundem thesis in Patriarchatu Antiocheno, & Hierosolymitano libello professionis Fidei inserta. 124. 1. 127. 1. Per quatuordecim menses Romæ morantur, quo tempore communicant cum Hormisdâ. 149. 1. Fugam Romam meditantur ab eodem Pontifice in liberâ custodiâ detineri jubentur. 124. 1. Mittunt Legatos cum Epistolâ ad Præsules Byzacenos in Sardinia relegatos. ibid. Iplorum Fides ab eisdem Præsulibus laudatur. ibid. Romam clam secedunt factâ ad Imperatorum Statuas protestatione. 125. 1. Ab Hormisdâ perstringuntur. 125. 2. 149. 1. Non tamen dicuntur hæretici, sed contentiosi. 127. 2. 129. 1. Non fuerunt rei, sed actores contra Episcopos suæ Provincia. 146. 1. Item coram Patriarchâ C. P. non steterunt tanquam rei, sed tanquam actores contra Victorem Diaconum. ibid. Non fuerunt ab ipso damnati. 147. 1. Nec à Legatis Hormisdâ. ibid. Nec ab eodem Hormisdâ. 149. 1. Supremum controversiarum judicem Romanum Pontificem agnoscunt. 152. 1. Propugnanti Augustinianam de divinâ Gratia doctrinam. 152. & 153. 1.
Semipelagiani etiam Massilienses dicti, & quare. 184. 1. Iplorum de gratiâ doctrinâ quæ fuerit. 51. 1. Non fuerunt à Cœlestino damnati. 52. 1. 167. 2. S. Augustini de Prædestinatione sententiam tanquam novum dogma rejiciebant. 52. 1. de quo à Cœlestino redarguuntur. ibid. quomodo ejusdem Epistolam S. Augustini de gratiâ elucubrations commendantem detorserint. 53. 2. dum Augustini doctrinam impugnabant, non erant hæretici. 54. 1. qua ratione ab objecto Pelagiano dogmate se defenderent. ibid. Omnes bonos virtutum actus gratiæ divinæ deputabant. 161. 2. Initium Fidei ex nobis esse dicebant. ibid. & 166. 2. hæc opinio ante Synodum Arausicanam II. erat questionis, non dogmatis. 161. 2. 163. 2. & seq. adeoque ipsorum sanctitas cum hoc errore constabat. 162. 1. Gratiam prævenientem, & inchoantem negabant. 181. 1. Eorundem de initio Fidei opinio per centum annos fuit adiaphora. 167. quo anno damnata fuerit. ibid. Eorum hac de ignorantia fuit vincibilis, sed inculcata. 163. 1. 187. 2. Ipsorum error undè primū cœperit. 182. 2. Latius ex Massiliensi urbe per Galliam extenditur. 183. 1. In eodem errore fuit etiam Augustinus usque ad Episcopatus initia. 164. 1. & seq. qua ratione victus illum abiecerit. ibid. Idem cogunt Synodum adversus Synodum Arausicanam, 183. 1. quam tandem recipiunt. ibid. Quis fuerit eorum antesignanus. 190. 2.
Severiani hæretici qui fuerint, quid docerent, & à quo ortum duxerint. 108. 2.

Subsistentia antè Augustinum absolute, & pro substantiâ accepta. 122. 2. Quando relative in Ecclesiâ usurpari cœpit. ibid.

T

Theodorus Mopsuestenus decem millium voluminum auctor. 106. 1. Magister Nestorii. ibid. Ipsi Persona, & scripta in proprio auctoris sensu damnantur à Synodo V. 139. 1.
Theodosius senior ab Justinâ, & Valentiniano convenitur, suam opem adversus Maximum Tyrannum implorantibus. 217. 1. Copias contra eundem Maximum dirigit, eumque interficit. ibid. quo anno id acciderit. 230. 2.
Theodosius Junior peculiari sacrâ Augustinū ad Ephesinum Concilium invitat. 223. 2. & seq. Ipsi ad Augustinum epistola, quæ circumfertur, vocatur in dubium. 91. 1. Eiusdem literæ Orientales Episcopos ad eandem Synodum evocantes, quo die, mense, & anno data. 224. 1. Augustini mors quando à Capreolo fuerit eidem renuntiata. 225. 1.
Timor purè servilis, nullâ charitate permixtus, licet bonus, non tamen excludit voluntatem peccandi. 78. 1.
Trifolius Presbyter contendit, Christum non posse dici *Unum de Trinitate*. 113. 2. Ipsi argumentum exufflatur. ibid. alia ejusdem argumenta solvuntur. 119. 2. & seq.
SS. Trinitatis Personæ non sunt aliud, atque aliud; sed alius, atque alius. 121. 1. Personæ nomen in Trinitate quando cœperit usurpari, & qua occasione. 123. 1.

V

Valentinianus Junior quo anno imperium fuerit adeptus. 216. 1. Impellente Justinâ Matre favet Arrianis. ibid. bis mittit Ambrosium Treviros ad Maximum Tyrannum. 217. 1. Eiusdem Maximi in Italiam adventu terribis Theſſalonicam Theodosii opem imploraturus pergit. ibid. Ab eodem restituitur imperio. ibid. quo anno mortuus. 218. 1.
Verbum Divinum aliâ ratione dicitur incarnatus, & aliâ ratione dicitur passus. 116. 1.
S. Vincentius Lirinensis auctor objectionum Vincentianarum. 53. 1. 159. 1. quo tempore eas scripserit. ibid. & 157. 2. adhæsit semipelagianis. ibid. A quo suam de gratiâ doctrinam hausit. 51. 2. Ejus Commonitorium laudatur. 173. 1. & seq. Ipsi opinio de Augustinianâ de gratiâ, & Prædestinatione doctrinâ. ibid. Recententur auctores Semipelagianis eundem accentes. 175. 2. & seq. Blondelli Calvinistæ argumentum ipsius sanctitatem impetens solvitur. 178. 1. Variæ referuntur de ejusdem Commonitorio sententiæ. 179. 2. & seq.
Vitalianus Justinî Imperatoris militum Magister de re catholicâ contra Anastasium Imperatorem optimè meritus. 111. 2. Monachos Scythas Justiniano conciliat. ibid. eosdem sæpè hospitio recipit. 112. 1.
Vitalis Apollinaristarum Episcopi professio Fidei modo approbatur, modò reprobat, & quare. 139. 2.
Unum quandoque designat numerum, quandoque numerum excludit. 120. 1. 128. 2. Vox *Unus* in propositione: *De Uno ex Trinitate* &c. quomodo intelligenda. 120. 2. si sumatur essentialiter, propositio est hæretica; si personaliter, est Catholica. 139. 1.

Z

Zeno Imperator credidit Christum esse *Unum de Trinitate*. 108. 1. edidit Henoticum cum hac inserta propositione. 107. 2. Quo anno illud emisit. ibid. Tale edictum à Græcis tandem recipitur; sed à Latinis semper reprobat, & quare. ibid.

Inscriptiones duae ex Grutero pag. 33. col. 1. & 2. sic debent exponi.

Col. 1.
n. 13.

RELIGIOSISSIMOQUE
C. CEIONIO RUFIO. VOLUSIANO. V. C.
CORR. ITALIAE. PER ANNOS OCTO,
PROCONSULI AFRICAE.
COMITI. DOMINI. NOSTRI.
CONSTANTINI. INVICTI.
ET PERPETUI. SEMPER. AUGUSTI.
PRAEFECTO. URBI. JUDICI. SACRARUM.
COGNITIONUM. CONSULI.

ERRATA

Pag. 3. col. 2. in fine addatur

Pag. 27. col. 2. lin. 22. illa
Pag. 28. col. 1. lin. 2. facere
Pag. 29. col. 2. lin. 65. exeunt
Pag. 41. col. 2. lin. 36. Tuam
Pag. 46. col. 1. lin. 25. libripendit
Pag. 50. col. 2. lin. 30. faceret
Pag. 52. col. 1. lin. 44. scit, sincerereque
Pag. 55. col. 1. lin. 19. cum,
Pag. 56. col. 2. lin. 7. mirum
Pag. 61. col. 2. lin. 43. respondet
Pag. 67. col. 2. lin. 24. esse
Pag. 76. col. 1. lin. 57. cumque
Ibid. col. 2. lin. 53. Augustinum
Pag. 94. col. 2. lin. 53. tua
Pag. 106. col. 1. lin. 3. facerent
Pag. 117. col. 1. lin. 5. diceret
Ibid. col. 2. lin. 54. suspiciendum
Pag. 153. col. 1. lin. 57. Hic
Pag. 154. col. 2. lin. 45. fuisset
Pag. 155. col. 2. lin. 36. habetare
Pag. 176. col. 1. lin. 60. ipso
Pag. 177. col. 2. lin. 69. res
Pag. 186. col. 1. lin. 1. judicetis
Pag. 191. col. 2. lin. ult. imponat
Pag. 203. col. 2. lin. 9. Quodam
Pag. 214. col. 2. lin. 36. icto
Pag. 219. col. 1. lin. 12. fiam
Pag. 220. col. 1. lin. ult. ullo ordine

Col. 2.
n. 28.

CEIONII. RUFII. VOLUSI
ANUS. V. C. ET INLUSTRI.
EX. VICARIO. ASIAE. ET CEIO
NI. RUFII. VOLUSIANI. V. C.
ET. INLUSTRI. EX. PRAEFECTO. PRE
TORIO. ET. EX. PRAEFECTO. URBS.
ET. CECINE. LOLLIANE. CLARISSE
ME. ET. INLUSTRI. FEMINE.
DEE. ISIDIS. SACERDOTIS. FILIUS.
ITERATO. EX. VIGINTI. ANNIS. EX. PERCEP
TIS. TAUROBOLIS. VI. ARAM. CONSTITUIT.
ET. CONSECRAVIT. VI. KAL. JUN. D. N. VALEN
TINIANO. AUG. & NEOTERICO. CONSS.

CORRIGE

Hipponem Zarrhutum laudat Antoninus, & Zaritonensem Episcopum nominat Collatio cap. 139. cum alii eandem Urbem Hipponem Diarrhytum vocent, lege ille

jacere
exeunt e
Tutam
libripendis
facere
scite sincereque
cum y
mimum
respondent
esset
cum qua
Augustinum
tuam
fecerant
dicerent
suscipiendum
Hi
fuissent
hebetare
ipso
tres
judicetis
imponant
Quod tam
ictu
cum
ulli ordini

